

PRZEŁOŻONY GENERALNY
ZGROMADZENIA
KSIĘŻY NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO
Księża Sercanie

Prot. N. 0196/2022

Rybnica, 12 czerwca 2022

“Moje serce jest gotowe”

- *My heart is ready* -

*List na Uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego
24 czerwca 2022*

Do Członków Zgromadzenia

Do wszystkich członków Rodziny Sercańskiej

Odwiedzanie Jednostek Zgromadzenia to przede wszystkim spotkania z zakonnikami i ich wspólnotami. Często obejmuje ono również współpracowników w misji, a także członków Rodziny Sercańskiej. To pozwala nam wyrobić sobie pojęcie, nawet jeśli nie głębokie, o miejscach, w których się znajdujemy i o misji, która jest realizowana. Osobiste dialogi, które prowadzimy w takich dniach, zwykle zaczynają się od pytań typu: jak się masz, jak leci, a twoje zdrowie? Stopniowo pojawiają się różne tematy, także i te dotyczące osobistych hobby na czas wolny: czytanie, wędkarstwo, muzyka, a przede wszystkim sport. Prawda jest taka, że mamy doskonałych rowerzystów, biegaczy, hokeistów, badmintonistów, golfistów, piłkarzy, pływaków i spacerowiczów, wielu spacerowiczów. Wszystko po to, by zachować formę.

Ale oprócz tego, dobrze jest poznać, co motywuje i jest wsparciem dla życia i zadania każdego z nas. W tym względzie pomaga nam pytanie: „Z tego, co Jezus uczynił i powiedział, co szczególnie inspiruje Twoje przeżycia i pracę w tym czasie i w tym miejscu?” Odpowiedzi, które otrzymuję, nasycone są bardzo żywą lekturą Ewangelii, wychodząc od konkretnych i bardzo różnych sytuacji osobistych, wspólnotowych i społecznych. Prawdziwy skarb. Na jednym z tych spotkań kolega powiedział mi, że od początku pandemii aż do teraz skupiał się na scenach ewangelicznych, w których Jezus się modli. Raz za razem kontemplował w nich Serce Syna otwarte na Ojca, dzieląc z Nim rozpoznawane twarze, znużenia, uwielbienia, zagubienia, radości, troski, nadzieje... Jednym słowem całe życie podjęte z pasją w

codzienności, ukazane bez obaw wobec dobroci i czułości Boga, któremu Jezus ufa w każdej sytuacji :

*Przyznajemy, że od wierności w modlitwie
zależy wierność
każdego z nas i naszych wspólnot
i owocność naszego apostołatu (Kst 76)*

W ten sposób w modlitwie, jako zdrowym ćwiczeniu, które osłabia arogancję i umacnia ufne zawierzenie, uczeń przygotowuje się w najbardziej podatny sposób do tego, czego Ojciec chce, aby się wydarzyło w jego życiu, w jego wspólnocie i we wszystkim, co czyni. Nic więcej. Dlatego, kiedy zatrzymujemy się, by kontemplować Serce Zbawiciela, jesteśmy zaproszeni do świętowania Jego życia formowanego w słabości i w wyrzeczeniu się wszelkiej innej mocy poza bycie synem, bratem i sługą wszystkich. To w Nim rozpoznajemy prawdziwy, bezwarunkowy wzór dyspozycyjności w miłości w służbie Królestwa:

*To przez naszą dyspozycyjność i miłość do wszystkich,
zwłaszcza maluczkich i tych, którzy cierpią,
przeżywamy nasze zjednoczenie z Chrystusem. (Kst 18)*

W ten sposób w Sercu Odkupiciela znajdujemy najlepsze centrum formacji ciągłej. To tam uczy się dbać o kondycję jako uczniowie i bracia, uważni i bliscy najbardziej kruchym i potrzebującym. Zgodnie z tym, czego On nas uczy, zdrowe serce przeżywa codzienność jako nieustanne uwielbienie Boga. Chodzi więc o usunięcie lenistwa i wszystkiego, co utrudnia nam przyjęcie z radością charyzmatu, który został nam dany, aby dzielić się nim w Kościele i społeczeństwie. Zakłada to ciągłe, często męczące, ćwiczenie rewidowania zarówno osobistych, jak i wspólnotowych postaw i rytmów, aby nie dać się pogrzebać temu, co mogłoby stać się fatalnym „zawsze tak było”:

*W modlitwie każdy zakonnik będzie często odnawiał
świadomość swego poświęcenia się Bogu;
w zmieniających się okolicznościach życia,
będzie zadawał sobie pytanie,
jak odpowiedzieć wiernie na tę konsekrację (Kst 104)*

Kiedy obchodzimy uroczystość Serca, które tak bardzo nas kocha, wciąż spotykamy Życie, które On nam daje. W Nim i przez Niego znajdziemy najlepszą *fitness*, jaką możemy sobie wyobrazić. Aby pomóc nam w formacji, objawia się nam na wiele sposobów: w Eucharystii, w Jego Słowie, w mężczyznach i kobietach wszystkich ras i miejsc, z którymi dzielimy tę historię, zwłaszcza tych, którzy najbardziej cierpią. Z Nim wszystko jest zaproszeniem do ciągłego wychodzenia poza nas samych, aby lepiej dostroić się do Jego Ewangelii i do realiów naszych czasów, w których winniśmy być świadkami Jego bezwarunkowej miłości i Jego odnawiającego miłosierdzia. W tym dynamizmie solidarności, przyjmowanym z pełną nadziei radością, nasze serca będą mogły pozostać w dobrej kondycji, gotowe do dzielenia się nowymi

wyzwaniami i odpowiedziami. Ze szczerą pokorą nadal starajmy się ofiarować z Jezusem nasze życie Bogu:

*Moje serce jest gotowe (por. Ps 108, 2)
słuchać Ciebie i nazywać Cię Ojcem, w samotności i ze wszystkimi.*

*Moje serce jest gotowe
odrzuć propozycje, które oddzielają od Ciebie,
jak te kusiciela na pustyni,
lub przyjaciela Piotra, aby nie iść do Jerozolimy.*

*Moje serce jest gotowe
dzielić życie i dobra z uczniami i ze wszystkimi.*

*Moje serce jest gotowe
głosić w każdej świątyni i miejscu, że jesteś życiem i miłosierdziem.*

*Moje serce jest gotowe
przemyśleć własne kryteria,
ucząc się od cudzoziemki, która prosiła o uwolnienie dla swojej córki.*

*Moje serce jest gotowe
rozpoznać Cię w małym i prostym.*

*Moje serce jest gotowe
przyjąć Twoją wolę,
a nie strach, który Cię więzi w noc Getsemani.*

*Moje serce jest gotowe
budować nową wspólnotę, która rodzi się u stóp krzyża,
z Maryją i umiłowanym uczniem.*

Z braterskim pozdrowieniem *in Corde Jesu*

P. Carlos Luis Suárez Codorniú, scj
Przełożony Generalny
ze swoją Radą